

[Gade]

svar på spørgsmålet om jordfordeling. Hvorfor har man ikke gjort det, man bebudede i marginaljordsstrategien – jeg spurgte også før, men nu spørger jeg så igen – nemlig at udbygge lov om jordfordeling med henblik på en mere målrettet anvendelse? Heri bør indgå en afklaring af arbejdsdelingen mellem lovforslag nr. L 214 og jordfordelingsloven.

Jeg synes selv, det er et afgørende punkt. Det er i hvert fald et afgørende punkt for SF, og i den flertalsberetning, der blev skrevet sidste år, indgik det med styrke; og alligevel er det ikke med her. Jeg lægger også op til, at vi i udvalget får det belyst, og jeg synes, vi skal have det instrument på banen også. Så kan det være, at vi bliver nødt til at foretage nogle omprioriteringer i forhold til den støttelov, vi har her, og til en ændret jordfordelingslov. Det var det ene spørgsmål, jeg manglede svar på.

Det andet, jeg mangler svar på, er landbrugsministerens overvejelser i forbindelse med, at vi snart får en rapport om miljøfordele ved begrænsning i anvendelse af produktionsfaktorer, som ministeren jo selv beskriver at det udvalg, han har nedsat, interesserer sig for.

Det tredje er spørgsmålet om braklægning. Der bliver sagt meget smukt om alt det gode, vi skal gøre med det her braklægningsforslag. Betyder det, at regeringen har et forslag, man vil spille ud i EF? Det vil jeg gerne høre, og jeg regner da med, at regeringen har en plan, som prioriterer dette forslag ind i en miljøsammenhæng, klar til på fredag. Man kan svare ja eller nej til, om man har det eller man bare vil gøre, ligesom man plejer: tage ned til EF og så finde ud af, hvad der bliver vedtaget, og så prøve at få det bedst mulige ud af det. Det er jo ikke særlig miljøorienteret at have den strategi.

Miljøministeren argumenterer smukt for sammenhængen mellem bræmmer og så disse landbrugsministerielle støttforslag. Det er fuldstændig rigtigt – sådan mener vi også det hænger sammen. Det er lige præcis derfor, at ministeren er i klemme, når han gør bræmmerne til en frivillig sag. Vi kan diskutere bredden af dem, men det er præcis dér, ministeren bliver utroværdig, hvis det her skal tænkes sammen. Der kan ikke være frivillighed for det hele; der kan være frivillighed for mange ting, og meget er forhandling, men der skal være et grundlag, der går ud på at få bræmmerne ind i lovgivningen; det er dér, man efter min opfattelse ikke

kan sige begge dele samtidig. Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi da ikke er enige om, at der ikke er nogen juridiske indvendinger imod, at man kunne indføre en bestemmelse om bræmmer i § 43.

Til ministerens betragtninger om vandløbsloven: Det er rigtigt, at den jo har et andet sigte. Det, man kan sige i denne diskussion, er, at landbruget ifølge landbrugsloven er underlagt en slags begrænsning langs med vandløb – med én begrundelse. Det, vi synes er vigtigt, er at få en anden begrænsning af erhvervsudøvelsen langs med vandløbene – ud fra et natursyn. Mere ligger der ikke i diskussionen. Der er forskel, javel, men så må det jo være endnu vigtigere at få det natursyn ind, hvis man skal lave en samlet strategi.

Margrete Auken (SF):

Jeg har ikke så mange minutter til bl.a. at glæde mig over, at vi har en så fornøjelig debat i mange henseender. Jeg synes, det er spændende for en gangs skyld at køre landbrugs- og miljødebatte sammen, som vi har gjort det i dag. Det burde vi faktisk gøre lidt hyppigere; jeg tror, det ville være fremmende for en bedre samtale og for at undgå polariseringen.

Jeg kan selvfølgelig heller ikke lade være med at glæde mig over, at der er noget, der tyder på, at vi får den støtte, vi skal have, til at få marginaljordsredegørelsen og -bekendtgørelsen omsat i lovgivning; vi kunne jo have sparet noget skænderi og lidt tid, men o.k., det er da godt, vi får det.

Og så vil jeg lige forebygge, at en bestemt misforståelse kommer for flot ud at gå. Det kunne jeg jo godt høre at den var i færd med før. Der er ikke tale om, at SF siger, at betingelsen for, at vi giver støtte, er, at vi får adgangsretten ind overalt. Det har vi ikke sagt. Vi kunne til nød sige, at den kunne være gældende, hvad skovene angår, for dér har vi en struktur og en lovgivning i forvejen, som vi ved hvordan vi skal bruge. Det er langt mere kompliceret at gøre det i det åbne land, og det har SF hele tiden vidst.

Der har været tanker fremme både fra Friluftsrådet og fra anden side om, at vi skulle i gang med at åbne landet, og vi er sikre på, at det vil være en god idé, men vi har ikke sagt – og det vil jeg lige bede både hr. Engell og hr. Grove og hr. Sønderby være klar over, inden de